

יהיה לו חלק בתחום המתים, שכל מודתו של הקדוש-ברוך-הוא מדה כנגד מדה", ועל-כן צריך לומר,
ש"עולם הבא" כאן קאי על עולם התחיה.⁶⁴

ועל-פי זה, הנה בכל מקום שבו מופיע הלשון "עולם הבא", יש צורך בבירור אם הכוונה לגן-עדן
או לעולם התחיה.

ובנדון-ידיין, במה שכתוב בסיום הש"ס: "כל השונה הלוות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא"
- הנה בדברי רבינו הוזקן ב"אגרת הקודש" בסופה⁶⁵ בバイור הטעם "למה השונה הלוות דוקא מובטח לו
כו' ולא שאר דברי תורה", מפורש להדייא שמדובר אורות גן-עדן.

אך עדין אינו מובן: מדוע נאמר הלשון "עולם הבא", שבו יש מקום להסתפק אם קאי על גן-עדן
או על עולם התחיה - הרי מוטב אם היה נאמר בפירוש "גן עדן"?

ו. ויבן על-פי מה שכתב הרמב"ם בhalachot תשובה⁶⁶ בバイור הטעם שגן-עדן נקרא בשם עולם הבא:
זה שקרו או אותו חכמים העולם הבא, לא מפני שאינו מצוי עתה, וזה העולם אובד, ואחר-כך יבוא
אותו העולם, אין הדבר כן, אלא הרי הוא מצוי ועומד וכו', ולא קראוהו עולם הבא אלא מפני שאוון
החיים באין לו לאדם אחר חי הולם הזה שהוא קיימים בו בגוף ונפש, וזהו הנמצא לכל אדם בראשונה".
ומזה מובן היתרון שבשם "עולם הבא" לגבי השם "גן עדן" - שבו מודגשת הקשר והשייכות עם
"עולם הזה":

כשאומרים "גן עדן" - הרי זה יכול להתפרש גם כמו עניין (עולם) בפני עצמו שאינו שייך לעולם
זהה; אבל כשאומרים "עולם הבא" - הרי זה מבטא בגלוי את תוכנו של הגן-עדן, שכל מציאותו באה
על-ידי עניין שקדם אליו: "אותן החיים באין לו לאדם אחר חי הולם הזה .. הנמצא לכל אדם בראשונה",
ומובן, שאין זו רק קדימה בזמן ללא קשר ושיקות ביניהם, אלא זהה קידמה שיש לה שייכות - כמו
סיבה ומஸובב, והיינו, שהגן-עדן הוא עולם הבא עליידי העבודה בעולם הזה.

ועל-דרך מאמר רז"ל⁶⁷ "היום לעשהם ולמחר לקבל (או ליטול⁶⁸) שכרם"⁶⁹ - "למחר" דיקא (ולא
יום אחד לעשותם ויום נוספת לקבל שכרם, וכיוצא בזה), היינו, שהוא יום שנקרה בשם "מחר" ("אַ
מְאָרְגֵן/דִּקְעָר טָאגּ"), שכל מציאותו שייכת רק כשישנו היום שלפניו - "היום לעשותם", זהותה כלולה
העבודה במשך ימי חי האדם בהיותו נשמה בגוף, ולולו זאת לא שייכת המציגות ד"מחר".

ועל-דרך המבוואר בתניא⁷⁰ ש"חכילת השלים הזה של ימות המשיח ותחיית המתים .. תלי
במעשינו ועובדתינו כל זמן משך הגלות". ומובן, שכאשר התורה אומרת שענין זה "תלי כו'" - אין זה
בדרכ מקורה, אלא הסיבה לכך היא - בಗלל שנשתלשל ממנה (על-דרך מה שכתב רבינו הוזקן בנוגע לעשר כחות
הנפש שם כנגד עשר ספירות: "שנשתלשלו מהן"⁷¹).

יא. וכיוון ש"עולם הבא" בא ונשתלשל מ"עולם הזה", הרי מובן, שבעולם הזה ישנו כבר כל העניינים
שרואים אחר-כך בעולם הבא.

וכמו גם מהמובואר בתניא⁷², שכלה המציאות דגן-עדן היא "זיו תורה ועובדתן". ומובן גם בפשטות,
שהרי גן-עדן הוא עולם השכר, והשכר הוא עבר עשיית המצואה - "שכר מצואה מצואה"⁷³, באופן דסיבה
ומஸובב.

(64) ראה גם רע"ב (ועוד) לסנהדרין שם. מד"ש ע"מ"ס אבות
בתחלתו. (65) סכ"ט.

ס"ע 185 ואילך. (66) ספ"ח.

(67) רפל"ז.

(68) שם רפ"ג.

(69) פל"ט.

(70) אבות פ"ד מ"ב.

(71) עירובין כב, א. וש"ג.

(72) פרש"י ס"פ ואתחנן.